

BDM *nyt*

Nr. 2 • 2026 • ÅRGANG 182

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

Tema: Udrakte hænder

Mød lærlinge
på BDM's snedkerskole
i Sumbawanga

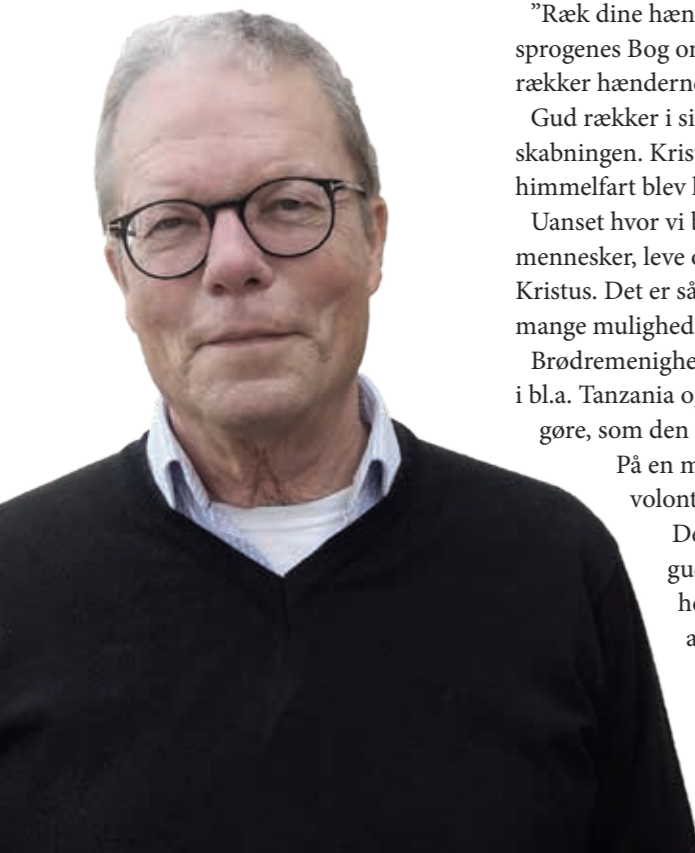
Side 4-5

Kristus er Guds udrukke hænder

Tekst

Jørgen Bøytler,
BDM's formand

”I er Kristi legeme og hver især hans lemmer.” (1. Kor. 12,27).

Vi kender billedet af menigheden, kirken, de kristne som Kristi legeme. I dette billede er kirkens hænder mission. Mission rækker ud til en verden, der har behov for og ret til at høre evangeliet.

”Ræk dine hænder ud fra det høje, befri mig”, beder salmisten (Salme 144,7). I Ordsprogenes Bog omtales en dygtig kvinde: ”Hun åbner sin hånd for den hjælpeløse, hun rækker hænderne frem mod den fattige.” (31,20).

Gud rækker i sin barmhjertighed og nåde sine hænder ud til verden, til mennesket, til skabningen. Kristus på korset er Guds udrukke hænder. Tidligt efter Jesu opstandelse og himmelfart blev kirken dannet. Kirken er ”det, som hører Gud til.”

Uanset hvor vi bor og lever, må vi som kristne række vore hænder ud mod andre mennesker, leve og virke med andre, og altid være villige til at hjælpe andre og vidne om Kristus. Det er sådan set ret enkelt og behøver ikke at være abstrakt. Tværtimod, der er mange muligheder for at række hænderne ud til andre.

Brødremenighedens Danske Mission (BDM) arbejder i fællesskab med Brødrekirker i bl.a. Tanzania og Burundi. Gennem BDM's arbejde er der en konkret mulighed for at gøre, som den dygtige kvinde, vi hørte om: At åbne sin hånd for den hjælpeløse.

På en måde gør vi det i BDM både på ”første hånd” gennem vore missionærer og volontører og så i høj grad på ”anden hånd”, nemlig gennem kirkernes arbejde.

Det handler om at række evangeliet til mennesker gennem ord, gennem gudstjeneste, gennem ordets forkyndelse og i høj grad gennem kærlighedens gerninger. Det kan være i form af medicinsk arbejde, forbedring af menneskers levestandard, men også gennem samarbejde omkring fred og demokrati. Et eksempel fra Burundi, som vi kan læse om i dette blad, viser, at kirken favner mennesker på flugt, mennesker, som senere bliver til en kirke.

I BDM's arbejde er flere eksempler på, at kirkens udrukke hænder bliver til velsignelse for mennesker. Her er der brug for dine hænder. Så er du medarbejder på andres glæde. Tak!

Brødrekirken har spredt sig til Uganda

Julius Mubiru etablerede Brødrekirken i Uganda, der siden 2009 er vokset til 7000 medlemmer i 10 menigheder. Og et pionerarbejde på en ø i Victoriasøen.

Evangeliet skinner og fordriver mørket. Det må siges efter mødet med Julius Mubiru i Ugandas hovedstad Kampala.

Julius Mubiru er teolog, præst og formand for Brødrekirken i Uganda, der blev til efter Mubirus besøg hos Brødrekirken i Tanzanias Tabora-distrikt.

Brødrekirken i Uganda har i dag 7.000 medlemmer fordelt på 10 menigheder, der betjenes af 15 præster og evangelister i Uyakwe-distriktet ved Victoriasøen.

”Vi vil løfte hele samfundet”

I dag er Julius Mubiru og hans team i fuld gang med et pionerarbejde med ny kirke, skole og sund-

hedshjælp til en ø i Victoriasøen, der også grænser op til Kenya og Tanzania.

- Der er stor efterspørgsel på evangeliet, fortæller Mubiru. - Vi har nu menigheder tre steder på øen, hvor folk samles til gudstjeneste i det fri. Det ene sted har vi en grund, så vi kan bygge en kirke.

Men missionen drejer sig om mere end at prædike:

- Vi vil løfte hele samfundet. Sidste år etablerede vi en skole, som nu har 150 elever. De mødes under træer, fordi vi mangler bygninger.

Der er brug for oplysning generelt, fortæller Julius Mubiru. Ligesom ved BDM's sundhedsprojekt ved Tanganyikasøen skal befolkningen vide, at søvand er forurennet og uegnet til drikkevand.

Tekster side 3-7,10,16
Svend Løbner

Læs hele historien
på [www.bdm-dk.dk/
julius](http://www.bdm-dk.dk/julius)

Brødrekirken i Uganda har etableret en skole med 150 elever på en ø i Victoriasøen. Eleverne får undervisning under træer, fordi der endnu ikke er nogen skolebygninger.

Julius Mubiru

BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission

REDAKTION
Arngeir Langås, ansv. red.,
tlf. 3529 4820
Svend Løbner, redaktør,
tlf. 2870 7703
Janice Leung Jakobsen

OPLAG
1.900
Udkommer:
Feb. • maj • sept. • nov.
ISSN 0901 • 330X

TRYK
Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT
Helle Høeg

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14,
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 – 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Leder, Adventsstjerner (50%)
Carsten Winther
Kundeservice: tlf. 2599 7663

Forretningsudvikler for
Adventsstjerner (50%)
Marie Louise Rahbek Christiansen
tlf. 3529 4820

Administrations- og økonomichef
Lars Møllerup-Degn
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretær (20%)
Signe Kruse
tlf. 4217 5149

FORSIDEFOTO
Baraka Munjira er lærling på BDM's
snedkerskole i Sumbawanga. Han har
mistet sin far og drømmer om at kunne
forsørge sin mor og sine søskende, når
han er udlært. Foto: Svend Løbner

Læs alle artikler i fuld længde på
www.bdm-dk.dk

Snedkerlærlinge vil kunne klare sig selv og hjælpe andre

På Snedkerskolen i Sumbawanga lærer lærlinge at bruge deres hænder helt konkret. - Vi lærer et fag, der kan give os arbejde, så vi kan forsørge os selv og vores familier, siger Hussein og Baraka.

Der høres banken, snakken og hyggelig latter, når man nærmer sig Snedkerskolen i Sumbawanga i Tanzania. Her er 16 lærlinge i fuld gang med at lave borde, stole, bænke, hylder og andre møbler.

Der bygges på mere end én måde i løbet af den treårige uddannelse på Brødremenighedens Snedkerskole. Ikke blot lærer de et fag, de kan ernære sig ved. De opbygger også en stolthed over at kunne klare sig selv. Og daglige andagter gør sit til, at de får de kristne værdier med på vejen.

Udstødt af familien

- Når lærlingene er færdiguddannede, vil de have noget med sig, der gavner hele deres tilværelse, fortæller Peter Kasama, der er mester og uddannet på Snedkerskolen i Kipili og arbejdede som snedker og tømrer, inden han blev leder af værkstedet i Sumbawanga.

Mange af lærlingene er forældreløse og nogle af dem er vokset op på børnehjemmet Peter's House, som Brødremenigheden driver.

- Nogle af dem er udstødt af deres familier. Men når de tager herfra Snedkerskolen, vil de tage af

sted med et helt nyt *mindset*, nye tanker og ny energi til at give sig i kast med et arbejde, siger Peter Kasama.

"Jeg vil klare mig selv"

En af lærlingene er Hussein Juma, hvis mor døde, da han blev født. Hans far døde, da han var ganske lille, så han kom derfor på Peter's House. I dag bor han hos sin søster.

- Når jeg er færdig, vil jeg kunne bidrage til lokalsamfundet derhjemme og møde behovene i min landsby. Så i stedet for – som andre unge – at stjæle eller lave andre ulykker, kan jeg få et ordentligt liv. Med den viden og kunnen, jeg har fået her, kan jeg klare mig selv, siger han.

"Min familie troede på mig"

Hans kammerat Baraka Munjira har det på samme måde. Han mistede sin far i 2017 og drømmer nu om at kunne hjælpe med at forsørge sin mor og sine søskende.

- Når jeg nu har fået chancen for at få en uddannelse, vil jeg kunne tage sig af min familie og de mennesker, der omgiver mig. Når jeg er færdig,

Peter Kasama er leder af Snedkerskolen i Sumbawanga

Baraka Munjira

Hussein Juma

vil jeg enten søge arbejde eller anskaffe værktøj og starte for mig selv, siger han og tilføjer efter en kort pause:

- Jeg vil så gerne, at min familie skal have det godt. Derfor vil jeg gøre alt for at hjælpe dem.

Vil give de unge et livsfundament

De 16 lærlinge bor alle i to overdækkede containere, der er inddelt i små værelser, som er indrettet med køjesenge.

De står alle sammen op klokken 6 om morgenen. Derefter står den på bad, morgenmad og oprydning, inden de går over på Snedkerskolen klokken 8.30 og får undervisning i teori og praksis indtil klokken 17, hvor der så er sport og træning inden aftensmaden. Og så er der andagt om aftenen.

- Min drøm er at forvandle de unges liv og give dem et godt fundament. Jeg har selv levet, som mange unge lever i dag. Jeg var langt ude, indtil der var nogen i missionen, der tog sig af mig. Det

vil jeg gerne betale tilbage. Og det er min løn: At se den store forvandling, de unge gennemgår, siger Peter Kasama.

De bliver kaldt "fundi"

- At arbejde med tømrerfaget har stor betydning for især mænd, som har haft en vanskelig barndom. Uddannelsen er med til at åbne nye muligheder for dem. De kommer typisk fra landsbyer, hvor de er afhængige af andre for at overleve, og nu kan de blive selvstændige og klare sig selv.

- Når vi får nye elever ind, begynder vi med teoretisk undervisning, hvorefter de får mulighed for at øve sig i det, de har lært. Senere får de rigeligt med opgaver for kirken, for bibelskolen og i Kipili, hvor der er rigeligt at gøre.

- Efter tre år er der sket en stor forvandling, fordi han nu er "fundi" (betyder faglært eller ekspert på swahili) og kan arbejde i sin landsby eller ude på landet, hvor han bor, slutter Peter Kasama.

Edouard Nsengiyumva.
Foto: Svend Løbner

Kirken er et tilflugtssted for mennesker i nød

Edouard Nsengiyumva ved, hvad det vil sige at være flygtning. Som formand for Brødrekirken i Burundi ønsker han at kirken skal være et sted med fred og tryghed for alle sårbare mennesker.

Edouard Nsengiyumva flygtede som lille under borgerkrigen i Burundi for 50 år siden. Omkring 20 år senere vendte han tilbage efter ophold i flere flygtningelejre i det nordlige Tanzania. I dag er han formand for Brødrekirken i Burundi og har passion for at flygtninge må opleve fred, trøst og fællesskab i kirken.

- Flygtninge er jo flygtninge, fordi de har måttet flygte fra fjendtlige omgivelser. Ikke frivilligt men under tvang. Simpelthen for at overleve. Og for om muligt at finde et sted med fred, et miljø, hvor de kan se sig selv, leve og trives med deres børn og familier, siger Edouard.

Flygtede til fods

Det er kirken kaldet til at sørge for, pointerer han.

- Her i kirken skal de finde fred. Her skal de være trygge. Og her skal de være omgivet af mennesker, der kerer sig om dem og trøster dem i deres sorg. Det er fællesskabets opgave.

Du er selv flygtning?

- Ja, jeg flygtede sammen med min familie fra Burundi i 1974 – for over 50 år siden. Mine forældre måtte træffe en meget drastisk beslutning på vegne af mig og mine fem søskende og flygte over grænsen til Tanzania. Jeg har senere fået at vide, at vi alle sammen flygtede til fods, indtil vi ankom til en af de store flygtningelejre i det nordvestlige Tanzania.

Måtte flygte gang på gang

Det blev til mange flytninger. En måned her, tre måneder der. Først til Kibirisi, så Pangale, så videre til Ulyankulu, hvor familien bosatte sig mere permanent.

- Men så blev vi ramt af oversvømmelser. Så nu måtte vi flygte igen – denne gang til Mishamo. Da gik jeg i 3. klasse, fortæller Edouard og fortsætter:

- Jeg husker at vi denne gang var landet i en flygtningelejr under FN's flygtningeorganisation. Her fik vi megen hjælp fra internationale hjælpeorganisationer, bl.a. fra Danmark.

Først for over 20 år siden – i 2013 - kunne han vende tilbage til Burundi sammen med sin familie.

Tryghed – ikke falske løfter

- I Tanzania havde vi stiftet bekendtskab med Brødrekirken. I Burundi mødte vi andre flygtninge som var ankommet året før. Sammen fandt vi ud af, at der også var en Brødrekirke i landets nordlige del. Dem slog vi os sammen med og dannede en fælles Brødrekirke for omkring 20 år siden. Så nu er vi forenet i én kirke.

- Her lægger vi vægt på, at der er system i tingene. Der er orden i organisationen med stift, provstier og sogne med kirker og nye missionsområder. Vi lægger vægt på sakramenterne dåb og nadver. Og vi sikrer at folk er trygge fordi de ved, at der er styr på tingene med regelmæssige gudstjenester og undervisning for børn, unge og voksne.

- Tryghed er vigtigt. Det ved jeg som flygtning. Der skal være fred, stabilitet og et omsorgsfuldt fællesskab. Og ikke falske løfter om mirakler og økonomisk gevinst, som visse kirker kører frem med. Nej, vores fokus er Kristus. Vi har vores øjne rettet mod korset.

Vores herre er et lam

Edouard Nsengiyumva fortsætter:

Vi holder fast i vores motto: Lammet har sejret; lad os følge Ham! Vores herre er ikke en løve, men et lam. Han er ikke en stærk leder, der tvinger os til at følge ham. Han er et ydmygt lam, der kalder os til efterfølgelse. Han sagde: ”Kom til mig, alle I som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile. For jeg er sagtomodig og ydmyg af hjertet.”

- Sådan er kirkens herre. Og sådan skal vi også være som ledere. Ydmyge og tjenende. Det er vores kald. Og så kan det godt være, at miraklerne sker, og at kirken vokser og klarer sig godt økonomisk. Det er fint. Men det vigtigste er vores indre værdier. At vi som ledere og hele kirken er værd at følge. Fordi vi ligner Kristus. På den måde bliver vi et godt åndeligt hjem for flygtninge og andre som søger tryghed og behøver omsorg.

To formænd fremmer freden i Mwanza

Sheik Kalwanyi og pastor Mlewa støtter hinanden og opfordrer deres menigheder til at fremme fred trods forskelle. Og trøster familier til voldsramte efter præsidentvalget i 2025.

Tekst
Janice Leung Jakobsen,
missionær

Som muslimsk sheik kan jeg sidde sammen med pastor Mlewa, selvom han er kristen. Han er endda min rådgiver! erklærer sheik Musa Kalwanyi stolt.

Han læner sig tilbage ved sit skrivebord som regional formand for *Forum for Forsoning og Fred i Mwanza*, mens Brødrekirken i Mwanza-distriktets formand, pastor Elias Mlewa, sidder i en sofa på kontoret som hans rådgiver.

Kristne og muslimer i Tanzania har dog ikke altid været på talefod.

- Tidligere var der voldelige konflikter. Folk dræbte hinanden, og muslimer kæmpede mod kristne. Det var umuligt for muslimer og kristne at leve sammen, husker sheik Kalwanyi.

Fred, glæde og broderskab

Han fortsætter:

- Før var der så mange problemer - så mange at myndighederne så behov for at oprette denne forening for at bringe religiøse ledere sammen. Gudskelov, har den virkelig hjulpet vores land. Nu har vi fred, vi har glæde, og vi har broderskab.

I 2015 dannede den tanzaniske regering et forum til at løse konflikter og fremme forsoning.

- Vores hovedmål er at hjælpe myndighederne med at opretholde freden, erklærer sheik Kalwanyi.

Pastor Mlewa forklarer, at embedsmænd nogle gange samler de religiøse ledere til møder, nogle

gange for at komme med meddelelser gennem dem. De religiøse ledere mødes også for at forberede begivenheder som 'Forsoningsdagen', en dag, der fremmer fred og politisk harmoni i hele Tanzania.

Fred i familien giver fred i samfundet

De seneste 11 år har foreningen samlet kristne, muslimske og traditionelle animistiske religiøse ledere og bedt dem om at prædike for deres folk om fred.

- Vores hovedopgave er at undervise om fred. Uden fred er der intet liv, udtaler sheik Kalwanyi.

Mange søger hans råd. For eksempel besøger familiemedlemmer, naboer, lejere og udlejere ham for at få hjælp til at løse konflikter. Selvom dette ikke er en officiel del af hans job som formand, går han ind i opgaven ud fra den overbevisning, at fred begynder i familien.

- Når der først er fred i familien, er det også let at opretholde freden i det offentlige rum, mener han.

Unge dræbt eller "forsvundet"

Under præsidentvalget i Tanzania i oktober 2025, udbrød der protester ud over hele landet. Regeringsstyrker reagerede med vold. Pastor Mlewa fortæller:

- Under valget blev mange ubevæbnede unge mennesker dræbt. Mange er 'forsvundet' indtil i

Pastor Elias Mlewa sammen med sheik Musa Kalwanyi.
Foto: Janice Leung Jakobsen

dag. Deres forældre ved stadig ikke, hvor deres børn er. Det er meget slemt ikke at kunne begrave sine døde. Det er, som om deres begravelse fortsætter uendeligt.

Før og efter valget blev medlemmer af foreningen sendt ud for at prædike fred i deres menigheder. Efter valget har sheik Kalwanyi talt med forældre og bedt dem om at være "gode lærere" for de unge.

"Vi beder om et blødt, angrende hjerte"

Også kirken i Tanzania er opmærksom på det store behov for heling, efter volden brød ud. Ledere af kirker, der er en del af Tanzanias Kristne Råd i Mwanza, mødtes midt i marts for at deltage i et seminar om at lære at hjælpe dem, der blev såret under valget.

Pastor Mlewa og to andre præster fra Brødrekirken var til stede.

- Efter at have modtaget denne træning kan vi dele vores viden med andre præster, som derefter kan tage sig af dem, der blev såret og har sørget siden valget.

Pastor Mlewa anerkender vigtigheden af bøn i disse tider.

- Vi beder for vores regering og for vores nuværende ledere. Vi beder om, at regeringslederne må have et blødt, angrende hjerte. Vi afviser dem ikke som mennesker. Vi ved, at de er medmennesker skabt af Gud, men alligevel afviser vi deres opførsel.

Fred og retfærdighed hænger sammen

Allerede inden valget bad Brødrekirken for de medlemmer af kirken, der arbejder som politibetjente, militærofficerer og regeringsefterforskere.

- Vi bad for dem, idet de stod over for en vanskelig opgave. Når man arbejder i disse job, bliver man nogle gange beordret til at gøre noget, man måske ikke er villig til. Derfor bad vi for dem, at Gud ville give dem visdom i disse vanskelige tider.

Trods fortiden forbliver pastor Mlewa håbeful.

- Hvor retfærdighed sejrer, vil freden også trives. Derfor skal vi fremme både retfærdighed og fred, og ikke kun fred. Freden vil sejre, når retfærdigheden også opretholdes.

Peter Machibya.
Foto: Svend Løbner

Sådan rækker kirken ud til Tanzanias landsbyer

Korsang, forkyndelse og religionsdialog går op i en højere enhed, når Brødrekirken etablerer nye kirker i bl.a. Mpanda. Peter Machibya fortæller om sine erfaringer.

En udrakt hånd betyder først og fremmest at række evangeliets budskab ud til mennesker, som endnu ikke har hørt det. Og derefter etablere et fællesskab, der kan styrke de troende og række ud til lokalsamfundet med hjælp og vejledning.

Den proces kender Peter Machibya alt til. Han har nemlig erfaring med etablering af nye kirker i Mpanda som koordinator for 18 præster og 10 evangelister med ansvar for 72 kirker og ambitioner om at nå yderligere 100 landsbyer med evangeliet.

I dag er han næstformand i Brødrekirkens Rukwa-provins, hvor han trækker på sine erfaringer fra Mpanda, der i efterårets synode blev opgraderet fra missionsområde til missionsdistrikt. Hvis alt går efter planen, bliver distriktet til kirkeprovinnsen Katavi næste år.

De 72 kirker i distriktet har tilsammen 4000 voksne medlemmer og lige så mange børn i søndagsskolen.

”Vi vil ”føde” en kirke i jeres by”

Vi mødte Peter Machibya, mens han stadig havde kontor i Mpanda. Her fortæller han om arbejdet med at nå alle Mpandaregionens 171 landsbyer med evangeliet.

- Der er altså ca. 100 landsbyer tilbage. Dem besøger vi en efter en og blot i 2025 nåede vi ud med evangeliet og etablerede kirker til seks nye landsbyer.

Hvordan gør I?

- Vi begynder med at sende et sangkor afsted sammen med en præst og medlemmer fra den nærmeste kirke. Når vi ankommer, informerer vi landsbyens formand om, at vi kommer fra den og den kirke og gerne vil ”føde” en kirke her i hans landsby. ”Vi er i området, men har endnu ikke haft mulighed for at virke for Gud i denne by. Derfor beder vi om tilladelse til at synge og prædike i landsbyen,” siger vi. Hvis han går med til det, går vi i gang.

- Vi går ud og køber nogle tagplader, så vi kan lave en overdækning som et slags telt, og så bekendtgør vi i landsbyen, hvornår mødet begynder. Det ender så med at nogle omvender sig og tilslutter sig kirken.

Vigtigt at undervise nye troende

Men dermed er arbejdet ikke gjort, fortæller Peter Machibya.

- Mødet følges op af undervisning, så de nye troende bliver grundfæstet i troen. Og hvis nogen vil døbes, får de dåbsundervisning. Vi møder også mennesker, som tidligere er blevet døbt i Brødrekirken, men som ikke har haft en lokal kirke at tilslutte sig. De bliver meget glade, når de opdager, at vi vil starte en kirke i deres by.

Der sker også at mennesker fra andre kirkeretninger tilslutter sig den nye kirke, fortæller han.

- Det vil typisk være lutherske eller anglikanske kristne. Men også fra pinsekirker. Og endda fra den romersk-katolske kirke. Efter et stykke tid finder vi en bygning, vi kan leje, eller køber en grund, hvor vi kan bygge nyt.

Orden giver stabilitet og fred

Hvad er det, der tiltrækker folk?

- De, der kommer fra andre kirker synes, at vi har en god orden i vores kirke. Det er en kirke, der holder ud, siger de. Vi har en god ledelse, og et godt program. Det betyder også noget, at kirkerne i både Rukwa og Katavi har fungeret i mange år uden bøvl. Og det skyldes at vi har en god ledelsesstruktur.

- Stabilitet betyder meget for at folk føler fred. Og så bliver folk meget tiltrukne af, at vi har et kor, der synger virkelig godt. Det kan folk virkelig godt li.

Dialog med kristne og muslimer

Hvad siger andre trossamfund til at I dukker op i landsbyen?

- Vi har et fint forhold til andre trossamfund, både den anglikanske og den lutherske kirke, og endda også til muslimerne. Der er kommet mange muslimer til området fra Kigoma. De etablerer sig både i Mpanda og de omliggende landsbyer.

- Vi mødes jævnligt på tværs af trossamfund og har fx etableret et dialogforum i regionen med en bestyrelse. Her sidder både kirkeledere og muslimske sheiker. Sammen tager vi os af alle spørgsmål, der har med troen at gøre.

Peter Machibya er gift og har seks børn. Familien er flyttet til Sumbawanga, hvor Peter nu er næstformand.

Missionselskaber kan inspirere Folkekirken til mission

Den nye menighedsrådslov gør menighedsråd i Folkekirken ansvarlige for at skabe gode rammer for evangeliets forkyndelse og mission. Måske kan missionselskaberne bidrage med indsigt fra mere end 150 års missionsarbejde?

Kronik Arngeir Langås, generalsekretær i BDM

Der sker ændringer i forholdet mellem kirke og mission i disse år. Hvordan kan folkekirkelige missionselskaber som BDM være til gavn for Folkekirken i Danmark i dens opgaver?

Baggrunden er nemlig den, at siden Tidehvervsbevægelsens begyndelse i 1926, har denne bevægelse haft held til at tegne en dominerende holdning i Folkekirken, nemlig den at kirken skal holde sig til Ordets forkyndelse og sakramenternes forvaltning og holde sig væk fra "aktivisme", følelser og erfaringer.

Men nu er der nyere toner, for Menighedsrådsloven fra 2025 understreger at "Menighedsrådet er ansvarligt for Folkekirkens virke i sognet og skal sørge for gode rammer for evangeliets forkyndelse, gudstjenester, kirkelige handlinger, den kirkelige undervisning, diakoni og mission." Ja, mission.

Kristus-forkyndelse skal fremme troen

Loven bygger videre på den Kirkeministerielle betænkning 1477 fra 2006, om "Opgaver i sogn, provsti og stift", hvor der står:

"Folkekirkens mission som kristen kirke er at forkynde Kristus som hele verdens frelser. Dette udgangspunkt er lovgivningsmæssigt bestemt i Grundloven, der bestemmer folkekirken som den evangelisk-lutherske kirke. Forkyndelsen bygger på den grundforudsætning, at mennesker ikke ved egen indsats kan gøre sig fortjent til noget over for Gud, men kun kan modtage alt fra Gud i troen på Jesus Kristus. Kirkens

overordnede opgave danner udgangspunkt for de konkrete former, kirkelivet får i sogn, provsti og stift. Alle konkrete målsætninger må dybest set tjene denne opgave."

Derudover:

"Selv om sognet og sognemenigheden er og forsat skal være fundamentet i folkekirken, er der samtidig grund til at være opmærksom på og skabe rum for de former for kirkeliv, som ikke nødvendigvis har sognemenigheden som udgangspunkt. Det gælder ikke mindst kirkens opgaver inden for undervisning, diakoni og mission, som kun til dels kan organiseres med udgangspunkt i sognet. Her udgør frem for alt den kirkelige undervisning et centralt område for folkekirken i de kommende år."

Har udsendt flere end tusind missionærer

For at forstå den nye situation, kunne man se på hvilke størrelser, vi snakker om.

Folkekirken, på den ene side, har ca. 3,7 millioner medlemmer. Præster forkynder og døber og konfirmerer og begraver, og har i cirka tusind år bidraget på en afgørende måde til at holde kristendommen levende i landet. I mine øjne har kirken naturligvis bedrevet mission hele vejen igennem. Resultatet er enormt; en befolkning, der har kristendommen som en bevidst eller ubevidst referenceramme i forhold til etik og verdensbillede.

På den anden side er vi nogle missionselskaber i Danmark, som for tiden har nogle tusinde medlemmer, men tidligere

havde langt flere. Siden ca. 1870 har vi udsendt flere end tusind missionærer fra Danmark, især til Afrika og Asien. Mission er kerneopgaven, og resultaterne er enorme; missionselskaberne har med holistisk mission bidraget til at grundlægge kirker, hospitaler og skoler mange steder, og har dannet grundlag for, at der i dag er en halv milliard kristne i Afrika. Men naturligvis er det afrikanske kristne, og selvfølgelig er det Gud, der er den vigtigste årsag til denne pågående transformation.

Kirke og mission griber ind i hinanden

Kirkens missionsopgave kaldes "apostolat". Folkekirken passer ind i kategorien "søjleapostolatet", hvor missionen traditionelt er mere stedbunden til en kirke eller et sogn eller et stift. Missionselskaberne er et udtryk for "vandreapostolatet", kendetegnet ved mere bevægelse geografisk og måske også lidt mere uforudsigelighed i udtrykkene.

Også hos katolikkerne ses disse to "apostolater", hvor man har præster tilknyttet katedraler og sognekirker, men også

nonner og munke tilhørende ordener med stort internationalt arbejde.

Forholdet mellem "kirke" og "mission" kan være komplekst, men begge er "mission", og begge er "kirke."

Så: Hvad har Folkekirkens menighedsråd brug for fra missionselskaberne? Internationale impulser? Refleksioner over evangelium, kultur, kontekst og missionens etik?

Verden er med globaliseringen blevet lille. Måske er missionærernes indsigter mere aktuelle end nogensinde? Også i Danmark, og ikke kun i det tværkulturelle? Måske kan missionselskaberne inspirere Folkekirkens missionstænkning, både i forkyndelse, undervisning, diakoni og mission. For som tidligere biskop og missionær Niels Henrik Arendt udtalte i 2012 angående "bedre indhøstning af viden og erfaringer":

"En organisation, som ikke evner at opsamle, bevare, reflektere over og videregive erfaringer, må enten være ufattelig rig eller ufattelig skødesløs."

Arngeir Langås på besøg hos Mlimani Theological College i Sumbawanga ved hans seneste Tanzaniabesøg.

Hvem vil være missionær?

Kom helt tæt på missionærens hverdag gennem www.bdm-dk.dk/podcast.

Janice og Mads
i Tanzania

I denne podcast reflekterer Janice og Mads Leung Jacobsen over deres tid i Kipili - ikke mindst ægteskabsseminarerne, som har vist sig at møde et stort behov.

Inger Olsen
i Etiopien

I denne podcast fortæller Inger Olsen om at være sygeplejerske på en klinik langt ude i ødemarken. En opgave, der krævede både mod og robusthed.

Mia og Michael
i Tanzania

I denne podcast ser Mia og Michael Toldam Korsgård tilbage på tre år i Sikonge, hvor både håndværkerskolen og hospitalet har fået et løft.

Ankjær Poulsen
i Albanien

Ankjær Poulsen ser tilbage på den spændende optakt til den første kristne børneklub i det lukkede Albanien for 32 år siden.

Klik ind på www.bdm-dk.dk/podcast, hvor generalsekretær Arngeir Langås også fortæller, hvordan missionærer bliver udsendt af BDM.

Vær med til at bære missionen

Vil du nå flere mennesker med evangeliet til det hele menneske? Som medlem er du med til at bære arbejdet, du får indflydelse gennem stemmeret på generalforsamlingen, og du viser udadtil, at BDM's mission til hele mennesket er vigtig. Det koster kun 150 kr. om året, og kun 75 kr. for unge.

Bliv medlem i dag på www.bdm-dk.dk/bliv-medlem/

Foredrag inspirerer til mission

Nogle gange er en nyhed bare så god, at man ikke kan lade være med at fortælle den til andre. Sådan har vi det i BDM, og derfor kommer vi gerne ud og fortæller om arbejdet i Albanien, Burundi, DR Congo, Tanzania og på Vestbredden.

Bestil et foredrag på www.bdm-dk.dk/faa-besog

Modtag gratis nyhedsbrev

Modtag BDM's nyhedsmail "Sennepskornet". Her tager vi vores læsere med på en rejse fra det evangeliserende arbejde i fattige landsbyer omkring Tanganyikasøen, til børnehjemmene i Uvira og Sumbawanga, og videre indsatser, der bringer sundhed og forbedrede levevilkår i Østafrika.

Tilmeld dig på www.bdm-dk.dk/nyhedsbrev/

BDMU:

Foredrag gav udblik til verden

BDM's volontører har holdt omkring 40 oplæg i kirker, klubber, skoler og foreninger rundt omkring i Danmark.

Tekst Anne Trelborg, volontør

Det har været en spændende og meningsfuld oplevelse at tage rundt og fortælle om vores volontørophold. Vi har primært holdt oplæg for konfirmander, men vi har også talt til børneklubber, efterskoler, familieaftener og seniormøder i Herning provstier og Ikast-Brande provsti.

Vi er blevet taget godt imod med nysgerrighed og åbenhed, og de omkring 40 oplæg, vi har holdt, har aldrig været ens.

Slanger og skolegang

Til senioreftermiddage drejede spørgsmålene sig ofte om, hvilke fremtidsmuligheder børnene fra Peter's House har.

Hos konfirmanderne var det nogle andre ting, der vakte interesse. Udover at de ville vide, hvor store slangerne egentlig kunne være i Tanzania, var det de hverdagsnære og genkendelige fortællinger, der fangede dem: Hvordan børnene spillede fodbold sammen, lavede mad, og hvilke ligheder og forskelle, der er mellem vores og deres skolegang.

En dansende ged

Det har særligt været givende at dele små glimt fra hverdagen i Sumbawanga - især gennem billeder og videoer, som har gjort fortællingerne mere levende.

Særligt ét billede af to kvinder, der bærer levende høns på hovedet, fangede alles opmærksomhed - på tværs af alder. Det samme gjorde en video fra et bryllup, hvor gæsterne kommer dansende ind med gaverne - hvoraf en af gaverne var en ged. Det skabte en stor reaktion, da det ikke er hverdag, at man ser en dansende ged til et dansk bryllup.

Anne Bech Trelborg var volontør på Peter's House i Tanzania i efteråret 2025 sammen med Thilde Marie Tambjerg Iversen, Andreas Tindbæk Lunderskov og Noa Davidsen Langås.

Et udvidet perspektiv

Forskellene på vores kulturer vækker nysgerrighed. Især konfirmander er overraskede over, hvor mange ligheder, der er. Vi rejste mange kilometer væk fra Danmark, men vi samles stadig om noget, vi er fælles om: troen på Gud. Vores fortællinger om bl.a. konfirmation i Sumbawanga har skabt interesse hos konfirmanderne og været med til at udvide deres forståelse af, at livet ikke kun handler om os selv, og at der er en verden derude, vi alle er en del af.

Kirkeligt arbejde på mange måder

Vi er ofte blevet stillet spørgsmålet: "Hvorfor tog I på denne rejse?". Jeg tror, at mange konfirmander er blevet overraskede over at høre om unge mennesker, der tager ud og laver kirkeligt arbejde. Det har været meningsfuldt at vise dem, at kirkeligt arbejde kan se ud på mange forskellige måder. Vi har valgt at sætte tid af til at hjælpe, danne relationer og vise næstekærlighed.

Det har været givende for os at fortælle om livet og arbejdet i Sumbawanga. Vi har lært at tilpasse os og møde mennesker, der hvor de er i livet, alt efter hvor meget kendskab de har til tro, kirken og Tanzania. Hvis vi blot har kunnet plante et lille frø og åbne nogens øjne for den store verden derude, så har det været det hele værd.

Gode råd: Prioritér og vær omstillingsparat!

Steen Frøjk Søvnald.
Foto: Bibelnøglen

Forkyndelse, undervisning og diakoni er alle vigtige i mission. Men forkyndelse kommer først. Og så må man møde behovene, når de opstår, siger næstformand Steen Frøjk Søvnald.

Jeg kan godt li' at BDM både tænker i forkyndelse, undervisning og diakoni. Men det, der ligger mit hjerte nærmest er forkyndelsen. Det er vigtigt, at så mange som muligt kommer til tro på Jesus Kristus.

Det siger Steen Frøjk Søvnald, der er medlem af BDM's bestyrelse som repræsentant for Indre Mission.

Steen har selv været udsendt til Afrika, nærmere bestemt Botswana, hvor han underviste i Det Gamle Testamente og Kirkehistorie på Kgolagano College. Det blev også til en del regionale seminarer og konferencer.

- Det var især en stor glæde at besøge de små landsbyer, fortæller han.

Steen Frøjk Søvnald er 58 år, gift med Christina og far til fire voksne børn. Han er sognepræst i Grindsted på 18. år og ser også muligheder for mission i og gennem Folkekirken. Selv er

han vokset op i KFUM&KFUK og Indre Mission og har tidligere arbejdet i Kristeligt Forbund for Studerende (KFS) i 7 år.

Fra Botswana ved han at missionærer skal være pragmatiske, dvs. tage fat i opgaverne efterhånden som behovene opstår.

- Det er ikke en fordel at være alt for idealistisk i Afrika, smiler han. - Man skal være omstillingsparat. Og så kan der - som i BDM - komme en masse fantastisk godt arbejde ud af det.

- Derfor skal vi også i bestyrelsen have forståelse for, at ikke alting sker som planlagt. Det er i det lange træk, den positive forandring sker. Og det er jeg rigtig glad for at kunne bakke op om, slutter Steen Frøjk Søvnald.

Flere bestyrelsesmedlemmer vil blive præsenteret i kommende numre af BDMnyt.

**STJERNER
I ET VÆLD
AF FARVER**

- en meningsfuld gaveidé

www.adventsstjerner.dk